

Η ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΤΗΣ ΣΑΜΑΡΕΙΤΙΔΟΣ ΕΙΣ ΝΕΑΠΟΛΙΝ ΣΑΜΑΡΕΙΑΣ.

Τήν Κυριακήν, 5^{ην} /18^{ην} Μαΐου 2014, ἐωρτάσθη ἡ Κυριακή τῆς Σαμαρείτιδος ὑπὸ τοῦ Πατριαρχείου εἰς τὸ Φρέαρ τοῦ Ἰακώβ εἰς Νεάπολιν τῆς Σαμαρείας.

Ὡς γνωστόν ἡ ἀγιογραφικὴ βᾶσις τῆς ἐορτῆς αὐτῆς εἶναι ἡ εὐαγγελικὴ διήγησις (Ἰωάν. 4, 5-42) τῆς συναντήσεως τῆς Σαμαρείτιδος γυναικὸς καὶ τῆς συνομιλίας αὐτῆς μετὰ τοῦ Κυρίου παρὰ τὸ Φρέαρ τοῦ Ἰακώβ. Κατὰ τὴν συνομιλίαν ταύτην ὁ Κύριος ἀπεκάλυψεν εἰς τὴν Σαμαρείτιδα γυναῖκα τὸν πρότερον αὐτῆς βίον καὶ ὅτι οὗτος εἶναι ὁ Χριστὸς καὶ ὅτι ἡ λατρεία τοῦ Θεοῦ προσφέρεται οὐχὶ ἐπὶ τοῦ ὄρους Γαριζίν ἢ εἰς Ἱερουσαλήμ, ἀλλ' ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ ὅπουδῆποτε.

Ἡ Σαμαρεῖτις γυνὴ μετενόησε, ἥλλαξε βίον καὶ ἐκήρυξε Αὐτόν καὶ ἐμαρτύρησε χάριν Αὐτοῦ, γνωστὴ ὡς ἁγία Φωτεινὴ αὐτὴ καὶ μέλη τῆς οἰκογενείας αὐτῆς, ἥτοι αἱ ἀδελφαὶ αὐτῆς ἁγίαι Φωτῶ, Φωτίς, Παρασκευὴ καὶ Κυριακὴ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῆς ἅγιοι Ἰωσὴς καὶ Φωτεινός, ἐορτάζοντα καὶ εἰς τὸν κύκλον τῶν ἀκινήτων ἐορτῶν, τὴν 26^{ην} Φεβρουαρίου ἐκάστου ἔτους.

Παρὰ τὸ Φρέαρ τοῦ Ἰακώβ καὶ τοῦ περικαλλοῦς ναοῦ τῆς Ἀγίας Φωτεινῆς ἐτελέσθη ἡ θεία Λειτουργία, προεξάρχοντος τῆς Α.Θ.Μ. τοῦ Πατρὸς ἡμῶν καὶ Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου, συλλειτουργούντων Αὐτῷ τοῦ Γέροντος Ἀρχιεπισκοπῆς Σερβίας Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντίνου κ. Ἀριστάρχου καὶ τοῦ Γραμματέως τῆς Ἀγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Λύδδης κ. Δημητρίου, Ἀγιοταφιστῶν Ἱερομονάχων Ἀραβοφώνων καὶ Ρωσοφώνων Πρεσβυτέρων, τοῦ Ἀρχιδιακόνου π. Εὐλογίου, ψαλλούσης τῆς χορωδίας τῆς παρακειμένης κώμης τῶν Ραφιδίων καὶ παρακολουθοῦντος πολλοῦ λαοῦ ἐκ τῶν Χριστιανῶν τῆς Νεαπόλεως καὶ τῶν περιχώρων Ραφιδίων, Τουλκάρεμ, Τουμπάς, Ζαμπάμπδε καὶ Μπουργκίν.

Εἰς τὸ Κοινωνικὸν τῆς θείας Λειτουργίας ὁ Μακαριώτατος ἐκήρυξε τὸ θεῖον λόγον, ἔχοντα οὕτως ἐλληνιστί:

«Ὁ κατ' οὐσίαν, ἀθεώρητος Λόγος καὶ Πανουργός, ὥφθης τοῖς ἀνθρώποις ἄνθρωπος, ἐξ ἀγνῆς θεομήτορος, τὸν ἄνθρωπον ἀνακαλούμενος, πρὸς μετουσίαν τῆς θεότητος», ἀναφωνεῖ ὁ μελωδὸς τῆς Ἐκκλησίας.

Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοί, εὐλαβεῖς προσκυνηταί, χάριτι Θεοῦ εὐρισκόμεθα εἰς τὸν ἱερόν τοῦτον τόπον τοῦ Φρέατος τοῦ Πατριάρχου Ἰακώβ, ἐνθα ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, συναντήσας τὴν Σαμαρείτιδα γυναῖκα, ὡμολόγησε ὅτι «πνεῦμα ὁ Θεὸς καὶ τοὺς προσκυνοῦντας Αὐτόν ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ δεῖ προσκυνεῖν», (Ἰωάν. 4,24). Τὸ πνεῦμα δὲ τοῦτο εἶναι τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, περὶ οὗ ὁ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ ἀποσταλεὶς ἄγγελος Γαβριὴλ εἰς πόλιν Ναζαρέτ εἶπε τῇ Μαριάμ: «Πνεῦμα Ἅγιον ἐπελεύσεται ἐπὶ σέ, καὶ δύναμις Ὑψίστου ἐπισκιάσει σοι· διὸ καὶ τὸ γεννώμενον ἐκ σοῦ ἅγιον κληθήσεται υἱὸς Θεοῦ», (Λουκ. 1,35). Ὁ Υἱὸς οὗτος τοῦ Θεοῦ, ἀγαπητοί μου, εἶναι ὁ κατ' οὐσίαν ἀθεώρητος καὶ πανουργός Θεὸς Λόγος, ὁ τὸν ἄνθρωπον ἀνακαλούμενος πρὸς μετουσίαν τῆς θεότητος Αὐτοῦ. Οὗτος εἶναι τὸ ζῶν ὕδωρ, περὶ οὗ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς τῇ Σαμαρείτιδι γυναικί: «εἰ ἤδεις τὴν δωρεὰν τοῦ Θεοῦ, καὶ τίς ἐστὶν ὁ λέγων σοι, δός μοι πιεῖν, σὺ ἂν ἤτησας αὐτόν, καὶ ἔδωκεν ἅν σοι ὕδωρ ζῶν», (Ἰωάν. 4.10).

Αναλυτικώτερον, «ἐάν ἐγνώριζες τὴν δωρεάν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τὴν ὁποίαν δίδει εἰς τοὺς ἀνθρώπους ὁ θεός, καὶ ποῖος εἶναι ἐκεῖνος πού σοῦ λέγει τώρα δός μου νά πῶ, σύ θά τοῦ ἐζητοῦσες καί θά σοῦ ἔδιδε νερόν τρεχούμενον, πού δέν στεριεύει ποτέ. θά σοῦ ἔδιδεν Αὐτός τὴν χάριν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἡ ὁποία, ὡσάν ἄλλον πνευματικόν νερόν καθαρίζει, δροσίζει, παρηγορεῖ καί ζωοποιεῖ τὰς ψυχὰς χωρὶς νά στεριεύῃ ποτέ. Ἡ δωρεά τοῦ θεοῦ εἶναι τό ζῶν ὕδωρ, δηλονότι, τό Ἅγιον Πνεῦμα καί οἱ καρποὶ Αὐτοῦ, ὡς κηρύττει ὁ σοφός Παῦλος: «ὁ δὲ καρπὸς τοῦ Πνεύματος ἐστὶν ἀγάπη, χαρά, εἰρήνη, μακροθυμία, χρηστότης, ἀγαθωσύνη, πίστις, πραότης, ἐγκράτεια». (Γαλ. 5,23).

Αὐτὴν ἀκριβῶς τὴν δωρεάν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καί τό ζῶν ὕδωρ προσέφερεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν Σαμαρείτιδα καί δι' αὐτῆς εἰς πολλοὺς ἀνθρώπους τοὺς πιστεύσαντας εἰς Αὐτόν, ὡς μαρτυρεῖ καί ὁ Εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης: «Ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, καθὼς εἶπεν ἡ γραφή, ποταμοὶ ἐκ τῆς κοιλίας αὐτοῦ ῥεύσουσιν ὕδατος ζῶντος», τοῦτο δὲ εἶπεν περὶ τοῦ Πνεύματος, οὗ ἔμελλον λαμβάνειν οἱ πιστεύσαντες εἰς αὐτόν, τὸν Χριστόν».

Ἑρμηνεύων τοὺς Κυριακοὺς τούτους λόγους ὁ ἅγιος Κύριλλος Ἀλεξανδρείας λέγει: «ὕδωρ ζῶν ἀποκαλεῖ τὴν ζωοποιόν τοῦ Πνεύματος δόσιν, δι' ἧς καί μόνης ἡ ἀνθρωπότης... ξηρά τε ἤδη καί πάσης ἄγονος ἀρετῆς... τὴν ζωοποιόν ἐκπίνουσα χάριν πολυτρόποις ἀγαθῶν ιδέαις περιανθίζεται. Κατὰ δὲ τὸν Ἅγιον Θεοφύλακτον, ἡ γὰρ χάρις τοῦ Πνεύματος ἀεικίνητον πρὸς τό ἀγαθόν τὴν ψυχὴν ἐργάζεται, ἀναβάσεις ἀεὶ διατιθεμένην. Καί κατὰ τὸν ἐρμηνευτὴν Ἀμμώνιον: «Ἡ τοῦ Πνεύματος χάρις πότε καλεῖται πῦρ, ἄλλοτε ὕδωρ τὰ γὰρ ὀνόματα ταῦτα, οὐ τῆς οὐσίας ἐστὶ παραστατικά, ἀλλ' ἐνεργείας».

Ἡ Σαμαρεῖτις γυνή, ἡ ἀναδειχθεῖσα ἀπόστολος καί μάρτυς ἀγία τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ ταύτης τῆς μετουσίας τῆς θεότητος, δηλαδή τῆς θείας ἐνεργείας, ἐγένετο κοινωνός καί συμμετοχος, ὡς λέγει καί ὁ μελωδός: «Πίστει ἐλθοῦσα ἐν τῷ φρέατι, ἡ Σαμαρεῖτις ἐθεάσατο τό τῆς σοφίας ὕδωρ, Σέ (Χριστέ), ὃ ποτισθεῖσα δασιλῶς βασιλείαν τὴν ἄνωθεν ἐκληρώσατο, αἰωνίως ἡ αἰοίδιμος».

Περὶ αὐτῆς τῆς τροφῆς καί τῆς πόσεως τῆς αἰωνίου τῶν ἀνθρώπων σωτηρίας συνδιελέγετο ὁ Χριστός μετὰ τῆς Σαμαρείτιδος ἐπὶ τῷ φρέατι τοῦ Ἰακώβ, ἐπὶ τοῦ ὁποίου καί ἡμεῖς σήμερον ἡξιώθημεν τῆς τοιαύτης τοῦ θεοῦ δωρεᾶς διὰ τῆς ἐπιτελέσεως τοῦ μυστηρίου τῆς θείας Εὐχαριστίας.

Ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ἡ Σαμαρεῖτις γυνή, ἡ ὀνομασθεῖσα Φωτεινή, ἐγένετο φῶς Χριστοῦ διὰ τοῦ κηρύγματος καί τοῦ μαρτυρίου αὐτῆς. Τό ἱερόν αὐτῆς μαρτύριον ὑπὲρ τοῦ φωτός καί τῆς ἀληθείας τοῦ Χριστοῦ ἐζήλωσαν πολλοὶ γενόμενοι οὕτω μιμηταὶ αὐτῆς· καί σύγχρονος ἡμῶν τυγχάνει καί ὁ Ἱερομάρτυς Φιλούμενος ὁ Ἀγιοταφίτης, ὁ ὁποῖος μετὰ τῆς ἀγίας Φωτεινῆς ἐκήρυττε τοὺς σωτηρίους λόγους τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ λέγων: «...Περιπατεῖτε ἕως τό φῶς ἔχητε, ἵνα μὴ σκοτία ὑμᾶς καταλάβῃ καί ὁ περιπατῶν ἐν τῇ σκοτίᾳ οὐκ οἶδε πού ὑπάγει. Ἔως τό φῶς ἔχετε, πιστεύετε εἰς τό φῶς, ἵνα υἱοὶ φωτός γένησθε», (Ἰωάν. 12, 35-36).

Δεηθῶμεν, ἀδελφοί μου, τοῦ θεοῦ Πατρός τῶν φώτων, ἵνα διὰ τῶν πρεσβειῶν τῆς Ὑπερευλογημένης Θεομήτορος ἀειπαρθένου Μαρίας καί τῶν ἱκεσιῶν τῆς Ἀγίας μεγαλομάρτυρος Φωτεινῆς καί τοῦ Ἁγίου μάρτυρος Φιλουμένου γενώμεθα υἱοὶ φωτός καί ἀληθείας τοῦ Ἀναστάντος Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ.

Χριστός Ἀνέστη.

καί οὕτως ἀραβιστί, ἴδε ἠλεκτρονικόν σύνδεσμον:
<https://en.jerusalem-patriarchate.info/ar/2014/05/18/5353>

Μετά τήν θείαν λειτουργίαν ἠκολούθησε σύντομος δεξίωσις εἰς τό ἡγουμενεῖον
μετά τοῦτο δέ πλουσία τράπεζα, τήν ὁποίαν παρέθεσεν ὁ καθηγούμενος
Ἀρχιμανδρίτης π. Ἰουστῖνος.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας.

<httpv://youtu.be/sI1pLsmpDB4>

<httpv://youtu.be/qI9f4NdKpDM>

<httpv://youtu.be/oaKuHyBhU9k>

